

OM KVINNELIGE ANSATTE

Skal man få kvinner til å gjøre en god innsats, må man behandle dem noe annerledes enn menn. Kvinner er lett sårbare.

Flere og flere kvinner går ut i arbeidslivet, og de fleste arbeidsledere vil komme i kontakt med dem. Behandling av kvinnelige ansatte er et spesielt problem.

Kvinnelige ansatte er for såvidt ikke så forskjellige fra de mannlige. Man kan finne samme innstilling og samme følelser som hos de mannlige, om enn kanskje ikke fullt så intense.

Kvinner - i likhet med menn - arbeider best for en arbeidsleder eller sjef som de respekterer. Skal man oppnå lojalitet fra en kvinne kreves det samme som om man skal oppnå en manns lojalitet - man må være rettferdig og hensynsfull, og behandle henne som et individ med evne til selvstendig tenkning. Kvinner aksepterer ikke generelle utsagn, de har lett for å ta alt personlig. En god leder lærer seg til å tenke på disse ting før han sier noe.

Kvinner kan være like skarpe som menn - i enkelte tilfelle endog skarpere. Kvinnelig "touch" og hjerne kan være akkurat hva som trenges når en spesiell oppgave skal løses. Hvis en kvinne blir betrodd en viktig oppgave som hun kan makte, vil hun sette pris på å bli betrodd denne oppgaven. Hun føler seg såret ved å bli betraktet som en "hønehjerne".

Kvinner har sin særegne måte å vise følelser på - det kan de arbeidsledere bekrefte som har opplevet syndfloder av tårer. Arbeidslederne gjør klokt i å trå varsomt, spesielt hvis det skal gjøres forandringer, gis kritikk eller ordre.

Kvinner er velsignet med tålmodighet, hvilket er en av grunnene til at de så godt tackler detaljarbeide.

Kvinner er vanligvis mer ordentlige enn menn (Takk og pris !) De liker ikke å arbeide når det er rotet og uordentlig omkring dem.

Kvinner liker å slå av en prat med sine kolleger. Får de anledning til det - forutsatt at det ikke går ut over arbeidet - unngår man friksjoner og misnøye.

Kvinner overholder gjerne de nedlagte bestemmelser, så lenge de forstår hva bestemmelsene går ut på. Se til at de forstår det.

Kvinner bør ikke "dyttes" til å utføre det gode arbeide de kan utføre, de bør oppmuntres. De setter pris på ros og oppmuntring, og en forståelsesfull leder passer på her.

HVORDAN ER DET F. EKS. MED MEG SELV

- 1) Har jeg stadig vanskeligheter med kvinnelige ansatte ?
- 2) Tar jeg hensyn til at de er ekstra følsomme ?
- 3) Utnytter jeg deres gode egenskaper fullt ut ?
- 4) Lønner jeg evner og godt utført arbeide, enten det gjelder kvinne eller mann ?

DET SOM TELLER ER IKKE HVA MAN VET OM LEDERSKAP - DET ER HVA MAN GJØR !